

فرهنگ لغت و اعلام

آیت: نشانه، معجزه، آیه، دلیل روشن، مدرک.

ابلیس: شیطان. اهریمن.

أحد: کوهی است در نزدیکی مدینه؛ جنگ احد.

ارم: شهری که قوم عاد در آنجا زندگی می کرد و هود بدانجا فرستاده شد.

ارزش رقومی: اختصاص دادن حروف الفبا برای اعداد در قدیم. به آن حساب ابجد هم می گویند.

اسلام: تسلیم بودن به خدا؛ واژه ای است عربی که به انگلیسی "Submission" ترجمه شده است. مسلمان کسی است که از هر لحاظ خود را بطور کامل فقط تسلیم خدا کرده باشد.

الحمد لله: ستایش و سپاس خدای را. ستایش توأم با سپاس. معادل praise در انگلیسی.

الله: خدا

الله اکبر: خدا بزرگ است.

انصار: کسانی که در مدینه زندگی می کردند و به مومنانی که از مکه مهاجرت کرده بودند جا و مکان دادند.

بدر: نام محلی است در نزدیکی مکه، اولین جنگ پیروان پیامبر با کسانی که به شرک و بت پرستی آلوده شده بودند در آن محل صورت گرفت.

سال هجری: سال قمری. مهاجرت محمد از مکه به مدینه. آغاز تقویم اسلامی.

نام ها و شماره این ماه ها عبارتند از

۱. محرم	۷. رجب
۲. صفر	۸. شعبان
۳. ربیع الاول	۹. رمضان
۴. ربیع الثانی	۱۰. شوال
۵. جمادی الاول	۱۱. ذیقعده
۶. جمادی الثانی	۱۲. ذیحجه

جن: موجودات نامرئی. نوادگان شیطان.

حدیث: حکایات، روایات، یا گفتارهایی که به

دروغ به پیامبر نسبت داده شده. نگارش آنها از ۲۰۰ سال پس از فوت پیامبر شروع شد. آیه ۶: ۴۵ مومنان را از پیروی و اعتقاد به احادیث بازداشته است.

حرام: ممنوع، غیر مجاز، غیر قانونی، غیر حق، غیر شرعی.

حلال: قانونی، مجاز، شرعی، حق.

حُنین: جنگ حُنین؛ نام محلی است.

رسول: فرستاده؛ فرستاده ی خدا کسی است که از جانب خدا رسالت دارد.

سنت: اعمال عبادی که به دروغ به پیامبر محمد نسبت داده شده است و مشرکان به آن استناد میکنند.

شب قدر: به لیلة القدر نگاه کنید.

شرک: هرکس را تحت هر نام یا عنوان با خدا شریک یا سهیم دانستن. اعتقاد به اینکه کسی جز خدا دارای قدرتی است که بتواند به شما سود، یا زیان برساند.

صلاة: نماز؛ نیایش ویژه ای که توسط آن روزانه ۵ بار با آفریدگار جهان هستی تماس برقرار می کنیم.

عرفات: محلی است نزدیک مکه که حاجیان هنگام حج، باید یک روز را برای ذکر خدا در آنجا سپری کنند (پیوست ۱۵).

قارون: از قوم یهود و نظارتگر برده ها بود.

وی قوم خودش را برای خدمت به فرعون به بردگی می کشید.

قبله: جهتی است که تمام مسلمانان جهان هنگام نماز بدان سو می ایستند (کعبه).

کعبه: بنایی است به شکل مکعب، که ابراهیم در مکه بنا کرد. قبله گاه مسلمین جهان است.

لااله الاالله: هیچ خدایی نیست جز خدا. اعتراف به وحدانیت خدای یگانه یکتا. اولین رکن دین اسلام.

لیلة القدر: شب قدر. شب ۲۷ ماه رمضان. شبی که پیامبر به معراج رفت و قرآن به او داده شد. [این شب، در ۲۶ ماه رمضان، با اذان مغرب شروع می شود و تا اذان پیگاه (فجر) ادامه دارد].

ماههای حرام: ماههای مقدس. ماههایی که در طی آنها می توان حج تمتع را انجام داد.

آنها عبارتند از: ذیحجه، محرم، صفر، ربیع الاول

(دوازدهمین، اولین، دومین، و سومین ماه قمری).

مدین: قوم شعیب؛ این قوم باستانی در شمال کوه سینا می زیستند.

مسجدالحرام: مسجد بسیار بزرگی است که پیرامون کعبه قرار دارد.

مشرک: کسی که به نوعی شرک آلوده شده باشد. کسی که شخصی یا چیزی را بت کند.

مهاجرین: کسانی که سال اول هجری از مکه به مدینه مهاجرت کردند.

نبی: پیامبر؛ رسولی که کتاب آسمانی می آورد.

یثرب: نام باستانی شهر مدینه.